

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — X-GmbH/Finanzamt Stuttgart — Körperschaften

(Sprawa C-135/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ kapitału — Przepływ kapitału pomiędzy państwami członkowskimi i państwami trzecimi — Klauzula standstill — Uregulowania krajowe państwa członkowskiego dotyczące spółek pośrednich z siedzibą w państwach trzecich — Zmiana tych uregulowań, a następnie przywrócenie uregulowań obowiązujących wcześniej — Dochody spółki z siedzibą w państwie trzecim uzyskane z faktu posiadania wierzytelności wobec spółki mającej siedzibę w państwie członkowskim — Włączenie takich dochodów do podstawy opodatkowania podatnika mającego rezydencję podatkową w państwie członkowskim — Ograniczenie swobody przepływu kapitału — Względy uzasadniające)

(2019/C 139/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X-GmbH

Druga strona postępowania: Finanzamt Stuttgart — Körperschaften

Sentencja

- 1) Klauzulę standstill przewidzianą w art. 64 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że art. 63 ust. 1 TFUE nie wyklucza stosowania ograniczenia w przepływie kapitału do lub z państw trzecich, gdy ten przepływ dotyczy inwestycji bezpośrednich, a owo ograniczenie istniało co do istoty w dniu 31 grudnia 1993 r. na podstawie uregulowań państwa członkowskiego, mimo że jego zakres rozszerzono po tej dacie na udziały, które nie dotyczą inwestycji bezpośrednich.
- 2) Klauzulę standstill przewidzianą w art. 64 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że zakaz zawarty w art. 63 ust. 1 TFUE ma zastosowanie do ograniczenia w przepływie kapitału do lub z państw trzecich, dotyczącym inwestycji bezpośrednich, jeżeli krajowe uregulowania podatkowe leżące u podstaw tego ograniczenia zostały istotnie zmienione po dniu 31 grudnia 1993 r. wskutek przyjęcia ustawy, która weszła w życie, lecz została zastąpiona — zanim jeszcze zaczęto ją stosować w praktyce — przez uregulowania identyczne w swej istocie z uregulowaniami, które obowiązywały w dniu 31 grudnia 1993 r., chyba że stosowanie tej ustawy odroczone na podstawie prawa krajowego, tak że pomimo jej wejścia w życie nie obowiązywała ona w zakresie transgranicznego przepływu kapitału, o którym mowa w art. 64 ust. 1 TFUE, co powinien zbadać sąd odsyłający.
- 3) Artykuł 63 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniom państwa członkowskiego, zgodnie z którymi dochody, których spółka z siedzibą w państwie trzecim nie uzyskała w ramach własnej działalności, takie jak dochody zakwalifikowane jako „dochody pośrednie mające charakter inwestycji kapitałowych” w rozumieniu tych uregulowań, zostają włączone, proporcjonalnie do posiadanych udziałów, do podstawy opodatkowania podatnika będącego rezydentem tego państwa członkowskiego, jeżeli ów podatnik posiada co najmniej 1 % udziałów w rzeczony spółce i jeżeli dochody te są objęte w tym państwie trzecim niższą stawką opodatkowania niż stawka obowiązująca w danym państwie członkowskim,

chyba że istnieją ramy prawne przewidujące w szczególności zobowiązania umowne upoważniające krajowe organy podatkowe tego państwa członkowskiego do skontrolowania w stosownym przypadku prawdziwości informacji dotyczących tej spółki, przekazanych w celu wykazania, że udział wspomnianego podatnika w owej spółce nie stanowi sztucznego rozwiązania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 10.7.2017.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 28 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen — Szwecja) — Konkurrensverket/SJ AB

(Sprawa C-388/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Procedury udzielania zamówień w sektorze transportu — Dyrektywa 2004/17/WE — Zakres stosowania — Artykuł 5 — Działalność obejmująca dostawy lub obsługę sieci świadczących usługi dla odbiorców publicznych w dziedzinie transportu kolejowego — Udzielenie przez krajowe kolejowe przedsiębiorstwo publiczne świadczące usługi transportowe zamówienia dotyczącego umów na usługi sprzątnięcia pociągów należących do tego przedsiębiorstwa — Brak publikacji uprzedniego ogłoszenia o zamówieniu)

(2019/C 139/08)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Konkurrensverket

Strona pozwana: SJ AB

Sentencja

- 1) Artykuł 5 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, należy interpretować w ten sposób, że stwierdza się istnienie sieci w obszarze usług transportu kolejowego w rozumieniu tego przepisu, gdy usługi transportowe są świadczone zgodnie z przepisami ustawodawstwa krajowego stanowiącego transpozycję dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego, na infrastrukturze kolejowej zarządzanej przez organ krajowy, który dokonuje alokacji zdolności przepustowej tej infrastruktury, nawet jeśli organ ten jest zobowiązany do realizacji wniosków przedsiębiorstw kolejowych dopóty, dopóki nie zostaną osiągnięte granice tej zdolności przepustowej.